

Po gosp. Muršecovi slovn.

1. slon-a	1. slon-a
2. slon-ov (nekdaj-u)	2. slon-ov, u
3. slon-ama	3. slon-oma, ama
4. slon-a	4. slon-a
5. pri slon-ih (nekd.-u)	5. pri slon-oma, ama
6. s slon-ama	6. s slon-oma, ama.

Spominka. — *om*, — *oma*, — *om* imajo prednost, de so stare oblike ali forme, *am*, — *ama*, — *am* so pa bolj okrogle. Ako prav sodimo, je nekako lože izgovarjati: *slonam*, *slonama*, kot *slonom*, *slonoma*.
(Dalje sledi.)

Iz Dunajskiga zbara.

Pervo reč za povzdigo kmetijstva je deržavni zbor unidan dokončal: kmetije so odvezane vsiga podložta do gruntnih gospok. Nekteri davki se bojo odškodovali, nekteri pa ne. Tako ste brali v poslednjih Novicah po Cesarskim ukazu.

Zdej je tedej imenitno vprašanje: kolikošna bo tarifa odškodovanja, in kdo bo plačal. Za to reč je komisija postavljena iz poslancev vsake dežele, ki bojo osnovo naredili, čez ktero bo celi zbor potem sklenil. V ti komisiji so:

Za Primorsko: gospodje De Franceski, Gorjup, Doljak, Fakinetti, in Černe.

Za Marsko in Šlezko: gospodje Oheral, Demel, Hibner, Motika in Kudlich.

Za Štajarsko: gosp. Pliker, Kavalkabo, Turn, Mikel in Wisenauer.

Za Dalmatinsko: Petrovič, Radmili, Grabovac, Miheli-Vituri in Iwičevič.

Za Koroško: Laner in Heis.

Za druge dežele že pervi dan ni bila komisija odločena.

Za Krajnsko deželo pa sedijo v tem zboru gosp. Ambrož, gosp. Dolšajn, ktera sta 31. dan pretečnega mesca očitno pokazala, de za kmeta kaj dobro mislita, in pa gosp. Laufenštajn, ki je še le pozne na Dunaj prišel. Naši kmetje se zares nemorejo čez svoje dozdanje poslance clo nič pritožiti, kér se serčno za njе potegujejo. Gosp. Ambrož je unidan v zboru tudi gosp. ministra vprašal: zakaj de še ni na Krajnskim stojna sodba (Standrecht) preklicana, kér se od tacih hudo delstev nič več ne sliši, zavoljo katerih je bila pred nekimi mesci ta sodba zapovedana. Gosp. minister je obljudil, ta ukaz kmalo preklicati.

Tudi od gosp. Kavčiča je znano, de se v prid kmetiških reči posebno dobro ponaša. Med mnogimi družimi rečmi, za kmeta dobrimi, se je v 33. seji deržavnega zbara za kmete takole potegoval: „Po nobeni ceni se ne sme kmetam njih pravica vzeti v nekterih gozdih les sekati in pasti, ako nočemo veliko tavžent kmetov v nič pripraviti. Jez postavim tu naš Planiński in Postojnski kanton v izgled, kjer veliko tavžent družin od tega živí, de imajo dervarsko in pa šno pravico v gozdih. Kmetje terdijo, de je ta pravica njih lastniška pravica (Eigenthumsrecht), grajsine pa pravijo, de je le sužna pravica (Servitutsrecht). Čigava je prava, ne morem tukaj razsoditi, tedej le terjam, de se te pravice kmetam še ohranjo, brez katerih bi jih moglo veliko na beraško palico priti.“

Gosp. Kavčič, Ambrož in Dolšajn so se dozdej že tudi v marsikterih družih rečeh skrbne domoredce pokazali, od katerih se dosihmal še ni bilo očitno govorilo. Bog daj, de bi vse popolnama dognali, kar je v prid krajnske in sploh slovenske dežele. Le nič na pol: to prosimo! — Nad gosp. Doljakom

iz Gorice so slovenski poslanci močno podporo dobili, in — kakor s serčnim veseljem slišimo — podpirajo tudi drugi Slovani, posebno krepki Čehi slovensko reč. Slava Vam vsim skupej!

Nova volitev poslanca na Dunaji v Luki.

Unidan so Kočevarji Krajncam malo znaniga gospoda Fluka za poslanca za Dunajski zbor izvolili; bomo vidili, kakó se bo za prid naše dežele obnašal. — V Luki bo pa še le té dni nova volitev, zato kér zadnjikrat je premalo voljivev skupaj prišlo, in se še ti niso mogli zediniti v volitvi. Sliši se, de veči del voljivev noče nobeniga mestnika voliti. Zakaj neki ne? — Če se že v svojih mislih premakniti ne daste, volite saj izmed sebe pametniga, pošteniga možá, kateri tudi nemško govoriti zná, in ki zapopade, de je razun desetine in tlake še več reči za našo deželo silno potrebnih! *)

Novičar.

Prepoved žito iz Hervaškiga voziti, je že preklicana; že dobivamo žita dovelj v Ljubljano. — Hervaška armada odriva iskreno naprej v Madžarsko deželo. Dozdej še ni bilo nikjer vojske; kamor koli so svitli ban in Hrvatje prišli, so jih s prijaznim „Živijo“ sprejeli. Neizrečeno lepi so razglasivi vitežkiga bana na vse avstrijanske ljudstva, na Madžare na vojake i. t. d., ktere je na znanje dal, predin je vojsko začel. Hervaško-Madžarska vojska je zdej tako imenitna, de je Laška bolj zaostala, kjer je dosihmal še v vsim pri starim in se še nič prav ne vé, kaj de bo. — Nabéra slovenskiga družtva za Hrvate se prav vesela kaže; od vših strani posiljajo darove in čeravne ne bomo ravno tavžentov nabrali, bojo verli bratje na Hervaškim dobro voljo za delo vzeli. — Na Dunaji je bil 13. dan tega mesca spet hud ropot zavoljo tega, kér so nekteri ljudje hotli, de bi ministri za ceno akcij dobri stali, ktere je neki Svoboda v podporo Dunajskih ubogih rokodelcov na svitlo dal, — pa hvala Bogu! de je le pri ropotu ostalo. — Šole v Ljubljani se bojo začele prihodnji mesec; samo bogoslovska, osma in pa zdravilska šola se bojo še le o Vsihsvethih začele.

*) Ravno smo slišali, de misljivo voljive Ljubljanske okolice starejšega gosp. Šmidha (Kovaca) iz Šiške voliti, do kateriga imajo že zdavnaj veliko zaupanje, ali pa župana iz Vižmarjev gosp. Severja, kateriga hvalijo možá prebrisane glave. Prav je, volite eniga ali drugiza; tote povejte mu, de poslane biti, je imenitna reč. Cela dežela gleda na-nj kakó de se obnaša!

Vredništvo.

Današnjemu listu je pridjana perva pola željno pričakovane tragedije ali žalne igre „Divica Orleanska“ z naznanim, de bo začeto delo odsihmal pridno sledilo in pa 16. „doklada.“

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Kranjji	
	16. kimovca,	gold. kr.	11. kimovca,	gold. kr.
1 mernik Pšenice domače	2	26	2	33
1 » » banaške	2	31	2	40
1 » Turšice.....	—	—	1	32
1 » Soršice.....	—	—	1	50
1 » Reži	1	30	1	30
1 » Ječmena	1	17	1	15
1 » Prosa	1	29	1	20
1 » Ajde	—	—	1	30
1 » Ovsu	—	45	—	45